

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum requiratur quòd hæc cadant sub voto? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

nia alijs, sed etiam in his quæ specialiter pertinent ad disciplinam religionis.

Ad quartum dicendum, quod votum obedientiæ ad religionem pertinens, se extendit ad dispositionem totius humanæ vitæ. Et secundum hoc, votum obedientiæ habet quendam vniuersalitatē, licet nō se extendat ad omnes particulares actus: quorum quidam ad religionem non pertinent, quia non sunt de rebus pertinentibus ad dilectionem Dei, & proximi, sicut confricatio barbæ, vel leuatio festucæ de terra, & similia, quæ non cadunt sub voto, nec sub obedientiâ. Quidam verò etiam contrariantur religioni. Nec est simile de voto continentiæ, per quam excluduntur actus omnino perfectioni religionis contrarij.

Ad quintum dicendum, quod necessitas coactionis facit inuoluntarium: & idè excludit rationem laudis, & meriti: sed necessitas consequens obedientiam non est necessitas coactionis, sed liberæ voluntatis, in quantum homo vult obedire: licet fortè non velle id quod mandatur, secundum se consideratum, implere. Et idè quia necessitati aliqua faciendi quæ secundum se non placent, per votum obedientiæ homo se subijcit propter Deum, ex hoc ipso ea quæ facit, sunt Deo magis accepta, etiam si sint minora: quia nihil maius potest homo Deo dare, quàm quod propriam voluntatem propter ipsum voluntati alterius subijciat. Vnde in collationibus Patrum dicitur, decretissimum genus monachorum esse Sarabaitas, quia suas necessitates curantes, absoluti à seniorum iugo, habent libertatem agendi quid libitum fuerit: & tamen magis, quam hi qui in cœnobijs degunt, in operibus diebus ac noctibus consumuntur.

ARTIC. VI.

Vtrum requiratur ad perfectionem religionis, quod paupertas, continentia, & obedientia cadant sub voto?

AD sextum sic proceditur. Videtur, quod non requiratur ad perfectionem religionis, quod

In collatione 18. c. 7. parū a prin. 889 1. 2. q. 08 ar. 4. cor. Et 3. con. c. 130 & op. 18. c. 11. & 15 & op. 19 c. 5.

prædicta tria, scilicet paupertas, continentia, & obedientia, cadant sub voto. Disciplina enim perfectionis assumenda ex traditione Domini est accepta. Sed Dominus dans formam perfectionis, Matth. 19. dicit, Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, & da pauperibus: nulla mentione facta de voto. Ergo videtur, quod votum non requiratur ad disciplinam religionis.

¶ 2 Præterea, votum consistit in quadam promissione Deo facta. Vnde Ecclesiastes 5. cum dixisset Sapiens, Si quid vouisti Deo, ne moreris reddere: statim subdit, Displicet enim ei infidelis & stulta promissio. Sed ubi est exhibitio rei, non requiritur promissio. Ergo sufficit ad perfectionem religionis, quod aliquis seruet paupertatem, continentiam, & obedientiam, absque voto.

¶ 3 Præterea, Aug. † dicit ad Pollentium de adulterinis coniugijs, Ea sunt in nostris officijs gratiora, quæ cum liceret nobis etiam non impendere, tamen causa dilectionis impendimus. Sed ea quæ sunt sine voto, licet non impendere: quod non licet de his quæ sunt cum voto. Ergo videtur gratius esse Deo, si quis paupertatem, continentiam, & obedientiam, absque voto seruet. Non ergo votum requiritur ad perfectionem religionis.

SED contra est, quod in veteri lege Nazaræi cum voto sanctificabantur: secundum illud Num. 6. Vir siue mulier cum fecerint votum ut sanctificentur, & se voluerint Domino consecrare, &c. Per eos autem significantur illi qui ad perfectionis summam pertingunt: ut dicit gloss Greg. † ibidem. Ergo votum requiritur ad statum perfectionis.

RESPONDEO dicendum, quod ad religiosos pertinet, quod sint in statu perfectionis: sicut ex supradictis † patet. Ad statum autem perfectionis requiritur obligatio ad ea quæ sunt perfectionis: quæ quidem Deo fit per votum. Manifestum est autem ex † præmissis, quod ad perfectionem Christianæ vitæ pertinet pauper-

ca. cū ad monasteriū de statu Reg.

l. 1. c. 14. in princ. to. 6.

Glor. id. ex Greg. l. 2. Mor. c. 39. l. 1. † 9. 134. ar 5. art. 3. 4. † 5.

† Ho. 20.
inter me.
et p.

peritas, continentia, & obedientia. Et ideo religionis status requirit, ut ad hæc tria aliquis voto obligetur. Vnde Greg. † dicit super Ezech. Cum quis omne quod habet, omne quod vivit, omne quod sapit, omnipotenti Deo vouerit, holocaustum est. Quod quidem pertinere postea dicit ad eos qui præsens seculum deserunt.

Ad primum ergo dicendum, quod ad perfectionem vitæ Dominus pertinere dixit, quod aliquis eum sequatur, non qualitercumque, sed ut veteris retrò non abiret. Vnde & ipse dicit Luca 9. Nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retrò, apus est regno Dei. Et quamuis quidam de discipulis eius retrò sum abierint, tamen Petrus loco aliorum Domino interroganti, Numquid & vos vultis abire? respondit, Domine, ad quem ibimus? Vnde & August. dicit in

libro † de Consensu Evangelistarum, quod sicut Matheus, & Marcus narrant, Petrus & Andreas, non subductis ad terram nauibus, tamquam causa redeundi, secuti sunt eum, sed tamquam iubentem ut sequerentur: hæc autem immobilitas sequelæ Christi firmatur per votum. Et ideo votum requiritur ad perfectionem religionis.

Ho. 20. †
Ez. inter
me. et p.

Ad secundum dicendum, quod perfectio religionis requirit, sicut Greg. † dicit, ut aliquis omne quod vouit, Deo exhibeat. Sed homo non potest totam vitam suam Deo adu exhibere: quia non est tota simul, sed successiue agitur. Vnde non aliter homo potest totam vitam suam Deo exhibere, nisi per votum obligationem.

Ad tertium dicendum, quod inter alia quæ licet nobis non impendere, est etiam propria libertas, quam homo cæteris rebus chariorem habet. Vnde cum aliquis propria sponte voto sibi adimit libertatem abstinendi ab his, quæ ad Dei seruicium pertinent, hoc fit Deo acceptissimum. Vnde Aug. dicit in epist. ad Hermentarium, & Paulinam, Non te vouisse penitet, immò gaude iam tibi non licere quod cum tuo detur licito licuisset. Felix necessitas, quæ in meliora compellit.

Epist. 45.
non mult.
in remotione
a p. 2.